

Arrest

nr. 153 248 van 24 september 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 juni 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 21 mei 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 26 november 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 21 mei 2015 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26.11.2014 werd ingediend door:

(...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid; (...)

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten voor:

- loonfiches voor de periode april-september 2014 (APB Provinciaal Recreatiedomein Zilvermeer): uit het administratief dossier blijkt dat de referentiepersoon niet langer tewerkgesteld is bij deze werkgever sedert 21.09.2014. Bijgevolg zijn deze gegevens niet langer actueel en kan er met deze bedragen geen rekening gehouden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon

- loonfiches voor de periode september-november 2014 (Scholengroep 7 Kempen (SGR7): uit het administratief dossier blijkt dat de referentiepersoon niet langer tewerkgesteld is bij deze werkgever sedert 30.11.2014. Bijgevolg zijn deze gegevens niet langer actueel en kan er met deze bedragen geen rekening gehouden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon

- arbeidsovereenkomsten Randstad Belgium NV dd 03.12.2014 en dd 18.12.2014, telkens voor een tewerkstellingsduur van 1 dag. Bijkomende gegevens uit het administratief dossier bevestigen dat deze tewerkstelling 2 dagen bedroeg. Bijgevolg zijn ook deze gegevens niet langer actueel en kan er met deze gegevens geen rekening gehouden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon

- loonfiches voor de periode januari-april 2014 (Vlaamse Gemeenschap - afdeling Gemeenschapsinstellingen, Jongerenwelzijn) waaruit blijkt dat de referentiepersoon in de periode januari-maart 2014 halftijds werkte en sinds april 2014 voltijds is tewerkgesteld: echter, uit de voorgelegde bijbehorende arbeidsovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de referentiepersoon blijkt dat het hier een arbeidscontract van bepaalde duur betreft (startbaanovereenkomst) die loopt van 28.01.2015 en eindigt op 27.01.2016.

Uit de voorgelegde bewijzen blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon heden onvoldoende stabiel zijn. De referentiepersoon is momenteel immers tewerkgesteld voor een bepaalde duur. Deze tewerkstelling werd bovendien recent opgestart. Er werden geen bijkomende documenten voorgelegd waaruit blijkt dat het voorgelegde tijdelijke contract inmiddels werd verlengd, werd omgezet in een contract van onbepaalde duur, of dat er een nieuw arbeidscontract werd afgesloten. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Daarnaast legt betrokkene zelf een inschrijvingsbewijs bij de VDAB dd 22.12.2014 voor. Er kan met dit document geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Immers, het is de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken (Conseil d'état, cass., arr. 230.955, 23 april 2015).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, §1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het motiveringsbeginsel.

De verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift als volgt:

“(…) Eerste en enige Middel

Dat het eerste en enige middel tot nietigverklaring is afgeleid uit de schending van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en uit de schending van het motiveringsbeginsel;

Dat artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 stelt dat elke individuele bestuurshandeling in feite en in rechte afdoende en uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn;

Dat deze laatste uitdrukkelijke zowel formele als materiële motiveringsplicht op straffe van nietigheid is voorgeschreven;

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar toezicht kan nagaan of de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid volgende motivering verleent (stuk 1):

(…)

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid het verblijf aan verzoeker dan ook weigert, nu de partner van verzoeker niet over voldoende stabiele bestaansmiddelen zou beschikken;

Dat er derhalve geen betwisting bestaat dat het inkomen hetgeen Mevrouw B. (..) verwerft voldoende is, doch er enkel wordt geoordeeld dat deze inkomsten niet stabiel zouden zijn, nu deze voortvloeien uit een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur van 1 jaar;

Dat uit de voorgelegde stukken nochtans blijkt dat Mevrouw B. (..) reeds 1,5 jaar, zonder enige onderbreking is tewerkgesteld;

Dat de neergelegde arbeidsovereenkomst bovendien een duurtijd heeft van 1 jaar en slechts verstrijkt op 27 januari 2016, met name op een ogenblik waarop Mevrouw B. (..) reeds 2 jaar continue zal zijn tewerkgesteld en waarna deze naar alle waarschijnlijkheid nog zal worden verlengd, opnieuw voor een periode van 1 jaar;

Dat er dan ook bezwaarlijk kan worden geoordeeld dat de inkomsten van Mevrouw B. (..) niet stabiel zouden zijn, louter en alleen omdat deze verworven worden uit een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur;

Dat arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur overigens eveneens ten allen tijde kunnen worden opgezegd;

Dat Mevrouw B. (..) dan ook wel degelijk aantoonde over voldoende stabiele inkomsten te beschikken, teneinde haarzelf en haar partner te kunnen onderhouden;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook totaal onredelijk optreedt door de aanvraag van verzoeker af te wijzen, nu hij niet zou aantonen dat diens partner over voldoende stabiele bestaansmiddelen zou beschikken, nu er enkel een arbeidsovereenkomst van 1 jaar wordt voorgelegd, welke slechts recent werd ondertekend;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij het nemen van haar beslissing alle elementen van het dossier in ogenschouw dient te nemen en te beoordelen, hetgeen in casu overduidelijk is nagelaten, nu zij zich enkel en alleen baseert op de recent afgesloten arbeidsovereenkomst van bepaalde duur, terwijl de overige documenten eveneens aantonen dat Mevrouw B.(..) sedert april 2014 werd tewerkgesteld op continue basis;

Dat hoewel deze tewerkstellingen niet actueel meer zijn, hiermee wel degelijk rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van de stabiliteit van de bestaansmiddelen, nu deze immers aantonen dat de partner van verzoekster, van zodra zij afgestudeerd is, ononderbroken werd tewerkgesteld;

Dat redenering van de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid er dan ook op zou neerkomen dat er een bijkomende voorwaarde zou worden toegevoegd aan artikel 40 ter van de Vreemdelingenwet, met name het hebben van een vast contract, hetgeen uiteraard niet kan;

Dat verzoeker dan ook met alle wil van de wereld de bestreden beslissing van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid niet begrijpt;

Dat bovendien van zodra verzoeker hiertoe opnieuw toelating verkrijgt, hij eveneens aan de slag zal gaan, hetgeen het gezinsinkomen enkel nog zal verhogen, in zoverre dat er op geen enkel ogenblik beroep zal dienen te worden gedaan op sociale bijstand, hetgeen de achterliggende reden betreft tot het aantonen van voldoende en stabiele bestaansmiddelen;

Dat de Belgische partner verzoeker dan ook wel degelijk over voldoende en stabiele bestaansmiddelen beschikt,

Dat de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook bij het nemen van diens beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld en derhalve een onredelijke beslissing heeft getroffen; (…)”

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. *In casu* geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:

– de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

– de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

– dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

(...)”

2.4. De verwerende partij oordeelde in de bestreden beslissing dat uit de door de verzoekende partij voorgelegde stukken blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon heden onvoldoende stabiel zijn omdat de referentiepersoon momenteel tewerk is gesteld via een contract bepaalde duur en deze tewerkstelling bovendien recent werd opgestart. Er blijkt niet dat het contract inmiddels werd verlengd of werd omgezet naar onbepaalde duur of dat er een nieuw contract werd afgesloten.

2.5. De verzoekende partij meent evenwel dat dit incorrect is en dat de referentiepersoon wel degelijk over stabiele bestaansmiddelen beschikt. Zij wijst erop dat uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt dat de referentiepersoon reeds anderhalf jaar zonder onderbreking aan het werk is en dat de arbeidsovereenkomst slechts verstrijkt op een moment dat de referentiepersoon reeds twee jaar continu zal tewerkgesteld zijn en dat deze naar alle waarschijnlijkheid nog verlengd wordt.

2.6. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij inderdaad diverse stukken heeft neergelegd waaruit blijkt dat de referentiepersoon sinds april 2014 vrijwel continu aan het werk is geweest. Het laatste contract dat zij heeft voorgelegd loopt tot eind januari 2016. De verzoekende partij

kan gevolgd worden waar zij stelt dat het niet correct is dat de verwerende partij, bij de beoordeling van de stabiliteit van de bestaansmiddelen, enkel rekening houdt met de arbeidsovereenkomst van 28 januari 2015 tot 27 januari 2016 en in deze beoordeling volledig voorbijgaat aan het gegeven dat verzoekende partij bewezen heeft voorafgaand aan dit contract ook quasi continu tewerkgesteld te zijn geweest.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing oordeelt dat er wat betreft de loonfiches voor de periode april-september 2014, de loonfiches voor de periode september-november 2014, en de arbeidsovereenkomsten Randstad Belgium NV dd 03.12.2014 en dd 18.12.2014, met *“deze gegevens niet langer actueel en kan er met deze bedragen geen rekening gehouden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon”*. De Raad stelt echter vast dat uit deze gegevens blijkt, zoals de verzoekende partij terecht stelt, dat de referentiepersoon in de periode april 2014 tot op heden quasi continu tewerkgesteld was. Zoals de verzoekende partij eveneens terecht stelt dient de verwerende partij rekening te houden met het geheel van de elementen van het dossier bij het nemen van de bestreden beslissing. Door geen rekening te houden met voornoemde elementen in de beoordeling van de stabiliteit van de bestaansmiddelen heeft zij dit nagelaten. De verzoekende partij maakt met haar betoog dat *“er dan ook bezwaarlijk kan worden geoordeeld dat de inkomsten van Mevrouw B. (...) niet stabiel zouden zijn, louter en alleen omdat deze verworven worden uit een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur; Dat arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur overigens eveneens ten allen tijde kunnen worden opgezegd;”*, en *“Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij het nemen van haar beslissing alle elementen van het dossier in ogenschouw dient te nemen en te beoordelen, hetgeen in casu overduidelijk is nagelaten, nu zij zich enkel en alleen baseert op de recent afgesloten arbeidsovereenkomst van bepaalde duur, terwijl de overige documenten eveneens aantonen dat Mevrouw B.(...) sedert april 2014 werd tewerkgesteld op continue basis; Dat hoewel deze tewerkstellingen niet actueel meer zijn, hiermee wel degelijk rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van de stabiliteit van de bestaansmiddelen, nu deze immers aantonen dat de partner van verzoekster, van zodra zij afgestudeerd is, ononderbroken werd tewerkgesteld”*, aannemelijk dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het betoog van de verwerende partij in de nota met opmerkingen dat *“verzoeker niet (betwist) dat de loonfiches van 2014 niet meer relevant zijn daar hij niet meer voor de desbetreffende werkgever tewerkgesteld is”* klopt niet, wat duidelijk blijkt uit het betoog van de verzoekende partij in haar verzoekschrift, zoals hierboven werd weergegeven.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij aannemelijk heeft gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht ligt voor.

2.7. Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 21 mei 2015, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend vijftien door:

mevr. S. DE MUYLDER,
mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

S. DE MUYLDER